

J. Adamarczuk

Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki, Boże błogosławieństwo

Wrocławski Przegląd Teologiczny 14/2, 323-324

2006

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

P O M O C E D U S Z P A S T E R S K I E

UROCZYSTOŚĆ ŚWIĘTEJ BOŻEJ RODZICIELKI – 1 I 2007 (C)

Boże błogosławieństwo

W pierwszy dzień nowego roku Kościół poleca nam rozpoczęcie liturgii słowa od fragmentu Księgi Liczb: „Niech Cię Pan błogosławi i strzeże. Niech Pan rozpromieni oblicze swe nad tobą, niech cię obdarzy swą łaską. Niech zwróci ku tobie swoje oblicze i niech cię obdarzy pokojem”. Współczesnym językiem możemy powiedzieć, że ten fragment Starego Testamentu niesie bardzo pozytywne przesłanie. Pokazuje nam Kogoś, kto się o nas troszczy, otacza opieką, obdarza pomocą i tym darem, którego tak bardzo brakuje współczesnemu światu – pokojem. To błogosławieństwo Bóg przekazuje za pośrednictwem Mojżesza Aaronowi, jego synom i każdemu człowiekowi. Czy otwieram swoje serce na Boże błogosławieństwo? Czy tak chcę przeżywać cały nowy rok? W czytanych fragmencie Ewangelii wg św. Łukasza pojawiają się pasterze. Z pośpiechem odnajdują Maryję, Józefa i Niemowlę. Tak są przejęci tym niezwykłym spotkaniem i okolicznościami, jakie mu towarzyszą, że wielbią i wysławiają Boga. Ci prości ludzie pokazują, jak przemienić może człowieka osobiste spotkanie z Jezusem i otwarcie serca na Jego przyjscie. Czy tak właśnie przeżywam radość Bożego Narodzenia? Czy jest to moje osobiste spotkanie, którego owocem jest opowiadanie o tym, co mnie spotkało?

Bóg zesłał swojego Syna, zrodzonego z niewiasty. Trwając w radości Bożego Narodzenia, chcemy dzisiaj w szczególny sposób uczcić Maryję, Świętą Bożą Rodzicielkę. Ona odpowiedziała Bogu na Jego wezwanie. Maryja z wielką konsekwencją, mimo trudności, realizowała swoje powołanie do Bożego macierzyństwa. W pierwszy dzień nowego roku, dziękując Maryi za Jej wierność Bożemu powołaniu, myślimy również o naszych mamach. Często w wielkim trudzie podejmowały to szczególne powołanie do macierzyństwa. Często nasze mamy uczą nas swoim życiem zawierzenia Panu Bogu wszystkich ważnych spraw. Czy modłę się za swoją mamę? Czy modłę się za matki podejmujące trud macierzyństwa, nieraz w sposób heroiczny?

Pierwszego stycznia każdego roku składamy sobie życzenia. Często bardzo typowe: zdrowia, szczęścia, sukcesów, pieniędzy, może nieraz błogosławieństwa

Bożego. Kiedy z Maryją przeżywamy w świątyni dzisiejszy dzień, to życzymy sobie przede wszystkim tego, abyśmy jak Ona umieli zawierzyć swoje życie Panu Bogu i wiernie realizować swoje życiowe powołanie. Z pasterzami składającymi hołd Dziecięciu, życzymy sobie gorliwości w dzieleniu się radością ze spotkania z Jezusem. Pamiętając o naszym mamach, składajmy im życzenia. I wszystkim matkom, aby za wzorem Maryi, Świętej Bożej Rodzicielki podejmowały trud macierzyństwa i wychowania.

ks. Jan Adamarczuk

OBJAWIENIE PAŃSKIE – 6 I 2007 (C)

Jezus przychodzi do każdego człowieka

Uroczystość Objawienia Pańskiego należy do najstarszych świąt obchodzonych przez chrześcijan. W pierwszych trzech stuleciach przeżywano święto Epifanii razem ze świętem Bożego Narodzenia. Kiedy chrześcijanie mogli bez przeszkód wyznawać swoją wiarę, te święta oddzielono od siebie, aby pełniej podkreślić tę prawdę, jaką niesie uroczystość Objawienia Pańskiego: Jezus przyszedł do każdego człowieka.

Dzisiejsza ewangelia ukazuje Mędrców ze Wschodu przybywających do nowo narodzonego Króla żydowskiego. Przybyli oddać pokłon, idąc za gwiazdą. Ewangelia mówi nam, że złożyli trzy dary: złoto, kadzidło i mirrę. Tradycja nazywa ich imionami: Kacper, Melchior i Baltazar. Przybyli z Arabii, Etiopii i Chaldei. Ale nie najważniejsza jest liczba Mędrców, ani nawet złożone, choć bardzo cenne dary. Najważniejszym przesłaniem uroczystości Objawienia Pańskiego jest prawda, że zapowiadany przez wieki Mesjasz przyszedł na świat jako członek narodu wybranego, ale przyszedł jednak do wszystkich ludzi, niezależnie od narodowości, rasy, pochodzenia... Przybyli do Betlejem w Judei Mędrcy, rozpoznali w Jezusie Króla żydowskiego, ale też Króla wszystkich narodów.

Jakie przesłanie dla współczesnego człowieka niesie przeżywana uroczystość Objawienia Pańskiego? Jezus przyszedł na ziemię także do mnie. Sam Bóg stał się przez ten fakt także moim bratem. Ta prawda nobilituje każdego człowieka. Jest to jednocześnie zobowiązanie do odnalezienia Jezusa. Mędrcy ze Wschodu przybyli wiele kilometrów do Betlejem. Włożyli ogromny wysiłek, bardzo się w to poszukiwanie króla żydowskiego zaangażowali. Ja również muszę Go odnajdywać każdego dnia: w Kościele, w sakramentach, w drugim człowieku... Przyjście na ziemię Jezusa i Jego obecność w moim życiu wymaga ode mnie każdego dnia dużego wysiłku i zaangażowania. Wyrazem osobistego spotkania z Jezusem jest moje życie oraz zaangażowanie w przekazywanie Dobrej No-